

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 46, poz. 274) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Zakład ubezpieczeń nie odpowiada za wypadki:

- 1) wynikłe w czasie kierowania przez posiadacza zależnego pojazdem mechanicznym, nie przeznaczonym do celów zarobkowych,
- 2) które wydarzyły się posiadaczowi lub kierowcy pojazdu nie zarejestrowanego (§ 2 pkt 1) albo osobom im bliskim, jeżeli wypadek został spowodowany ruchem tego pojazdu albo przy jego naprawie, załadowywaniu lub wyładowywaniu,
- 3) powstałe wskutek zdarzeń wojennych.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy:

- 1) wypadków wynikłych w czasie kierowania pojazdem przez małżonka oraz przez inne osoby bliskie osoby wymienionej w dowodzie rejestracyjnym, jeżeli pozostają na jej utrzymaniu,
- 2) wypadków wynikłych w czasie kierowania motocyklem, pojazdem mechanicznym jednostki gospodarki uspołecznionej albo pojazdem mechanicznym oddanym przez osobę fizyczną takiej jednostce w posiadanie zależne,
- 3) szkód, jakie wskutek wypadku poniosły znajdujące się poza pojazdem osoby inne niż wymienione w pkt 1,
- 4) następstw nieszczęśliwego wypadku, któremu uległa osoba wymieniona w dowodzie rejestracyjnym, jej małżonek oraz inne osoby bliskie, jeżeli pozostają na jej utrzymaniu.

3. Jeżeli wypadek jest objęty przepisami o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób za-

wodowych, zakład ubezpieczeń odpowiada tylko za szkody nie objęte tymi świadczeniami, poniesione przez pracownika wskutek zniszczenia lub uszkodzenia rzeczy w związku z wypadkiem.”;

2) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Świadczenie nie przysługuje, jeżeli nieszczęśliwy wypadek wydarzył się:

- 1) osobom przewożonym, z zastrzeżeniem § 5 ust. 2 pkt 2 i 4,
- 2) w czasie prowadzenia pojazdu mechanicznego przez poszkodowanego nie posiadającego odpowiedniego prawa jazdy, z wyjątkiem przypadków, gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o ściganie przestępcy,
- 3) w czasie prowadzenia pojazdu mechanicznego przez poszkodowanego w stanie nietrzeźwości,
- 4) wskutek popełnienia lub usiłowania popełnienia przez poszkodowanego przestępstwa lub samobójstwa.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1—3 nie mają zastosowania, jeżeli w danych okolicznościach wypłata świadczenia odpowiada zasadom współżycia społecznego albo z okoliczności wypadku wynika, że brak odpowiedniego prawa jazdy lub stan nietrzeźwości nie miał wpływu na powstanie wypadku.

3. Jeżeli poszkodowany nie kierujący pojazdem w chwili wypadku był w stanie nietrzeźwości i nietrzeźwość ta miała wpływ na powstanie lub rozmiar szkody, zakład ubezpieczeń obniża świadczenie o 25%. Obniżenie to nie dotyczy kosztów leczenia, protezowania i przeszkolenia zawodowego oraz kosztów pogrzebu i sprowadzenia zwłok z zagranicy.”;

3) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. 1. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany dochodzić zwrotu wypłaconego odszkodowania, jeżeli:

- 1) szkoda została spowodowana przez kierowcę umyślnie lub w stanie nietrzeźwości,
- 2) kierowca nie miał odpowiedniego prawa jazdy lub kierował pojazdem nie zarejestrowanym,

3) kierowca wszedł w posiadanie pojazdu wskutek popełnienia przestępstwa,

4) szkoda została spowodowana przez posiadacza zależnego pojazdu mechanicznego; nie dotyczy to małżonka osoby wymienionej w dowodzie rejestracyjnym oraz innych osób bliskich pozostających na jej utrzymaniu.

2. W uzasadnionych społecznie i gospodarczo przypadkach zakład ubezpieczeń może ograniczyć roszczenie do kwoty stanowiącej 50% wypłaconego poszkodowanemu świadczenia, z tym że kwota dochodzonego od kierowcy roszczenia nie może być wyższa niż 10.000 zł; nie dotyczy to jednak przypadków, gdy szkoda została spowodowana umyślnie albo przez kierowcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy kierowców będących cudzoziemcami dewizowymi.”;

4) § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. W razie całkowitego zniszczenia lub utraty pojazdu z przyczyn określonych w § 22 ust. 2 albo jeżeli koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przekracza jego wartość w dniu wypadku (szkoda całkowita), zakład ubezpieczeń ustala wysokość szkody w kwocie równej różnicy między wartością pojazdu w dniu wypadku a wartością pozostałości zmniejszoną o poniesione przez posiadacza koszty rozmontowania. Jeżeli jednak posiadacz pojazdu podejmuje jego naprawę, zwraca się udokumentowane rachunkami koszty naprawy w granicach wartości pojazdu.”;

5) w § 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Finansów określi udział własny w wysokości nie przekraczającej 10.000 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz